

Som et væsentligt Resultat af den foreliggende Traktat maa fremhæves, at Danmark i Medfør af den vil komme til at nyde godt af de laveste Toldsatser i den lettiske Dobbelttarif, som ventes at ville træde i Kraft i Begyndelsen af det kommende Aar. Desuden vil danske Statsborgere være sikrede mod den Forskelsbehandling, som Letland i de senere Aar har vist Tendens til paa flere Omraader at anvende overfor Statsborgere fra Lande, med hvilke der ikke er afsluttet Traktat.

Danmarks Handelsomsætning med Letland er, som det vil fremgaa af Statistiken i Bilag 2, endnu i sin Vorden. I Aaret 1923 eksporteredes der til Letland danske Varer for ialt 2,3 Mill. Kr., hvoriblandt navnlig Heste, Olier, Fedtstoffer, Drittelstave og Maskiner. Desuden udføres for ca. 1 Mill. Kr. fremmede Varer. Heroverfor staar en samlet Indførsel fra Letland paa 9,2 Mill. Kr., hvoraf Hovedparten falder paa Smør, Korn, Frø, Foderstoffer, Hamp samt Træ. Den danske Eksport er vel endnu forholdsvis ringe, men 1923 udviser i Sammenligning med de foregaaende Aar en betydelig Fremgang, som synes at være blevet fortsat og forstærket i 1924.

Danske Skibe tager livlig Del i Skibsfarten paa Letland. Efter de anløbende Skibes Nationalitet indtager Tyskland Førstepladsen med 24 pCt., og umiddelbart efter følger Danmark med 23,6 pCt. Et dansk Rederi opretholder som bekendt egentlig Rutefart paa Riga og Libau. I Aaret 1923 blev der af danske Skibe i Fart til og fra Letland indsejlet i Bruttofragt 6,6 Mill. Kr.

En ikke uvæsentlig Del af Danmarks Interesser i Letland repræsenterer de mange danske Statsborgere, som har bosat sig dér i Landet, hovedsagelig beskæftiget med Handels- og Industrivirksomhed. Alene i Riga findes der for Tiden ca. 300 Danske, hvilket vil sige den største der-værende Fremmedkoloni, naar bortses fra Tyskere og Russere.

Ved den foreliggende Traktat tilvejebringes den første traktatmæssige Regulering af Handels- og Skibsfartsforbindelsen mellem Danmark og Letland. De enkelte Artikler i Traktaten, som med tilhørende Slutprotokol findes optrykt som Bilag 1 til nærværende Forslag, indeholder følgende Bestemmelser:

Art. I indeholder et gensidigt Tilsagn om, at de respektive Statsborgere skal have fri Adgang til og frit skal kunne

rejse eller opholde sig paa det andet Lands Territorium.

Art. II. Artiklen fastsætter, at de respektive Statsborgere med Hensyn til Rejser og Bosættelse, Studier og Undersøgelser, Udøvelse af deres Erhverv og Udførelse af deres erhvervsmæssige Foretagender samt Retten til at drive Handel skal behandles paa samme Maade, som den mestbegunstigede Nations Statsborgere.

Art. III. Der hjemles heri Mestbegunstigelsesbehandling med Hensyn til de respektive Statsborgeres Ret til at erhverve og besidde rørlig og fast Ejendom, samt Nationalbehandling og Mestbegunstigelse med Hensyn til Retten til at overdrage og disponere over lovlig erhvervet Ejendom. Endvidere fastsættes Nationalbehandling og Mestbegunstigelse forsaaavidt angaar Afgifter og Byrder i sidstnævnte Henseende.

Art. IV. Denne Artikel indeholder et Tilsagn om, at de respektive Statsborgere frit vil kunne udføre det ved Salg af deres Ejendom indkomne Provenu og fastsætter Nationalbehandling og Mestbegunstigelse med Hensyn til de paa saadan Udførsel hvilende Afgifter.

Art. V. Heri indeholdes en Bestemmelse om, at de respektive Statsborgere skal nyde fuldstændig Beskyttelse og Sikkerhed for deres Person og Ejendom. Endvidere gives der dem fri Adgang til Domstolene og Ret til ved disse eller andre kompetente Myndigheder at gøre deres Krav overfor Staten og dennes Organer gældende, hvorhos de skal nyde Mestbegunstigelse i alt, hvad angaar Rettens Udøvelse.

De skal derhos nyde Mestbegunstigelse med Hensyn til Retten til at gøre Brug af alle Slags Advokater, Sagførere m. m.

Art. VI. De to Lande forpligter sig heri til ikke at underkaste det andet Lands Statsborgere nogen Militærtjeneste eller Afgift som Vederlag herfor. Undtagelse fra denne Regel kan kun finde Sted med Hensyn til de Byrder, som knytter sig til Besiddelsen af Grundejendom, saavel som med Hensyn til de militære Ydelser og Rekvisitioner, som Landets egne Statsborgere underkastes som Ejere eller Forpagtere af fast Ejendom. I sidstnævnte Hen-